

ganske anderledes store Summer til Privatbanens Anlæg, end de andre har bidraget til Statsbanernes.

Den højtærede Minister kom til Slut med en Udtalelse, i hvilken der kunde ligge en Slags Trusel overfor det Parti, jeg tilhører, og det konservative Folkeparti. Jeg ved ikke, om Udtalelsen skulde forstaaes saaledes, men hvis det var Ministerens Mening, at man ikke kan forvente, der vil blive ændret noget væsentligt i det Forslag, der foreligger, saa synes jeg ikke, at en saadan Udtalelse, navnlig fra en Ministerplads, er særlig heldig under de Forhold, vi lever under. Jeg har paa mit Partis Vegne sagt, at vi er villige til at gaa med til en Forhøjelse af Statsbanetaksterne, men vi ønsker, at de Folk, der benytter Statsbanerne, skal betale, hvad det koster, og det synes jeg ikke er nogen urimelig Fordring, thi det maa jo de Folk, der bor ved Privatbanerne. Jeg har ikke sagt, at vi ikke kan gaa med til Indrømmelser hverken i den ene eller den anden Retning, men jeg har fremsat det Ønske, vi nærer, nemlig at Befolkningen stilles lige, uanset om den bor ved en Statsbane eller en Privatbane.

Poul Christensen: Til det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) og det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) skal jeg sige, at deres Standpunkt glæder mig, og jeg vil haabe at finde dem der endnu, naar vi skal til at behandle Teaterspørgsmaalet her i København. Det ærede 3die landstingsvalgte Medlem sagde: Statsbanerne for sig og Teatret for sig. Ja, det er naturligvis ganske rigtigt, men jeg gaar dog ud fra som givet, at de Herrer maa indtage nogenlunde det samme Standpunkt begge Steder, at det maa være de samme Principper, der er ledende for dem begge Steder. Nu er det mig imidlertid bekendt, at i alt Fald det ene ærede Medlem allerede paa Forhaand har bundet sig til en Udvidelse af Teaterdriften her i København uden at kræve, at det allerede bestaaende Teater først skulde betale sig. Jeg maa da have Lov til at drage en Sammenligning her, og denne Sammenligning fører til, at jeg finder en stor Inkonsekvens i det ærede Medlems Politik, thi man kan dog ikke stille et saadant Krav det ene Sted og se ganske bort fra det det andet Sted, og navnlig naar Udvidelsen det ene Sted kommer det hele Land til gode og det andet Sted kun København. Det forundrer mig, at det ærede Medlem stiller det saa stærkt i Forgrunden, at Statsdrift saa absolut skal

betale sig. Vis det saa i Gerning, og lad det kongelige Teater betale sig, inden man gaar videre med at spille mere Komædie her i København.

Med Hensyn til de Angreb, der er rettede mod Statsbanerne, maa jeg sige, at disse Angreb formodentlig maa vokse i Fremtiden, thi efterhaanden som man bygger flere nye Baner, vil man blive tvunget til at forhøje Statsbanernes Takster. Man kan overhovedet ikke forvente, at Banerne skal forrente sig i de Egne, hvor der endnu skal bygges Baner, og man vil derfor være nødt til at forhøje Statsbanernes Takster, hver Gang man bygger en ny Bane. De Angreb, der rettes mod Statsbanerne, tror jeg ikke har nogen rigtig Adresse, thi det er ikke Ledelsen, der er daarlig, men dels er Tidsforholdene vanskelige, og dels tror jeg, som sagt, at man maa forhøje Taksterne, hver Gang man bygger en ny Bane, thi det økonomiske Resultat af Banerne bliver daarligere, for hver Gang der kommer en ny Bane til.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lange) vil jeg sige, at det var en smuk Opfordring, han rettede til os om at støtte den private Skibsfart, altsaa Statsbanernes Konkurrenter. Det er første Gang, vi har hørt saadan Tale her; det er et smukt Maal, det ærede Medlem har sat sig; det er efter det gamle Ord: Elsker eders — ja, det er jo ikke Fjender, men altsaa Konkurrenter. Jeg tror ikke, at en Opfordring til Støtte af den private Skibsfart, for at den bedre kan konkurrere med Statsbanerne, vil finde velvilligt Øre her. Hidtil har vi maattet opretholde ret billige Persontaktser paa de længste Afstande, f. Eks. København—Aalborg, for nogenlunde at kunne konkurrere med den private Skibsfart, og et Krav om at støtte denne Konkurrent og derved gøre Statsbanernes Stilling endnu vanskeligere tror jeg neppe vil finde velvilligt Øre her i dette Ting.

Tvede: Det ærede Medlem (Poul Christensen) kom med en Udtalelse, som jeg ikke forstaar. Jeg kender ikke det mindste til, at jeg eller mit Parti skulde have været taget med paa Raad eller skulde have givet Tilslutning til noget Køb i Forbindelse med Spørgsmaalet om det kongelige Teater. Jeg vil gerne anmode det ærede Medlem om at udtale sig lidt nærmere om det, for jeg kender ikke noget til det.

Poul Christensen: Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem havde givet Tilslut-